

Çılgın Teori

– birinsan · 24 Mayıs 2012

Paranoya, kontrol altında tutulduğu sürece üretkenliği ve verimi artırır.

Sömürgeci, Türkiye asrın dehasını kaybettiğinde hiç vakit kaybetmediler. Zorla parça pinçik ettikleri Osmanlı'nın ardından dirayetli bir cumhuriyetin yükselmesi hayli endişelendirmişti onları. İkinci dünya savaşıyla birlikte ecnebiye açılan kapılar ve verilen tavizlerin arkası hiç kesilmedi. Türkiye üzerinde yaratılan muhtaçlık ve yetersizlik duygusu, özellikle ABD olmak üzere Avrupa'ya bağımlılık yarattı. Batı, kendisini model almaya çalışan Türkiye'yi bir atılım yapamaması için hep kontrol altında tutmaya çalıştı.

Hem, doğruya açılan kapının yüzlerine kapanmamasını sağlayacak kadar dost ve muhtaç, hem de köprübaşındaki Deli Dumrul gibi kendilerine problem çıkaramayacak kadar dost ve zayıf olan bir Türkiye yaratmaya çalıştılar hep. Bunun için, beyinleri toplayıp kendi menfaatleri yönünde eğittiler. Ekonomik kararlar ve sosyal yapılanmalar hep batı lehine oldu. Türkiye kendi menfaatini koruma cüreti gösterdiğinde ise; kültür mozağinden sallanan bir etnik parçanın ya da medeniyetler beşiğinden dürtülüp uyandırılan bir dini grubun çatışmaları çıkıverdi hep, bir anda.

Etnik terör, irticai yapılanmalar ve bunlara müdahaleyi borç bilen askeri ihtilaller. Gelişmeye karşı muhteşem bir fren mekanizması oluşturdu... Bunu ancak bir gâvur akıl edebilir. Gâvur aklına itibar edenler de uygular.

Tarihin bu dümeni defalarca döndürüldü ülkemizin üzerinde. Ama o adamı sevmedikleri için "Tarih, ders alınsaydı tekerrür eder miydi hiç?" sözünü de kimse iplemedi. ("İplemedi" doğru seçilmiş bir kelimedir. Daha nazik olduğunda anlam kaybolur.) Dümene her geçen, geleceği geçmişin üzerine inşa etmek yerine, atalarının aklını küçümseyerek, hep yeni bir başlangıç yapmaya çalıştı.

Şimdilerde çok sağlam bir senaryonun sahnelendiğini görüyoruz. Biz, her ne kadar ders almasak da senarist dersini almış ve senaryoyu güçlendirmiş.

Koalisyon ortağı olarak iktidara oturan hoca, rejimle ilgili gerçek fikirlerini zamansızca açığa çıkardı. Bu -tabiri caizse- vakitsiz ötüşün cezası hemen kesildi. Cumhuriyet bekçileri tarafından demokrasiye balans ayarı yapıldı. Ama ne ayar! Cumhuriyeti değiştirecek kadar uzun ömürlü bir ayar. Böyle olacağını bilseler, "Halk sokaklarda bulsun balansını" deyip bırakırlardı herhalde.

Senarist akıllı çıktı. Hem de dalgacı...

Karda yürüyüp izini belli etmeyecek bir lideri, hapisten çıkarıp başbakanlık koltuğuna oturttu ki; yapacakları da koltuğa çıkışı gibi inanılmaz olsun. Hatta bu, iktidara ulaştırın yol, yapabilecekleri için ilham versin ve kılavuz olsun. Ve yine hatta, "deliyi görünce sopasını saklayan" halkın zihninde "bu adam boşuna gelmedi" dedirten bir karizma oluştursun.

Hem Türk Milletinin İslamiyet'le tanıştığından beri hazır olan din zemini, hem de yüzlerce medeniyete beşiklik etmiş coğrafyanın bahşettiği etnik, dini ve din-köken sentezli elli küsur grup, taraftarlarını, kendilerini güç olarak görüp fanatikleştirirken, toplamın enerji kaybına neden olduğunu ve

kendisinin de toplamın bir parçası olduğunu hiç düşünemedi.

Din, mazlumiyet ve kabadayı karizması, halkın güvenini kazandı. Kadayıfçı hocadan elde edilen dersler iyi değerlendirilerek ve halk ürkütülmeden küçük ama emin adımlarla yollar kat edilmeye başlandı.

Atatürkçü Türkiye Cumhuriyetinin hassas değerleri birer birer tartışılıp halkın tepkisine göre süreç işletilecekti: Herhangi bir parti üyesi, herhangi bir yerde tartışma başlatacak. Aşırı tepki alırsa disiplin kuruluna sevk edilecek ve konu beklemeye alınacak, tepki az ise "o'nun fikridir, partiyi ilgilendirmez deyip tartışmayı sündürmek, tepki daha az ise "tartışmak gerekir" gibi bir sakız politikası üretilip bütün milli değerleri çiğneyecek. Din damarından beslenen bu siyasi görüş kendine risk oluşturan öğelerden kurtulmak için kurtulacağı demokratik değerleri kullanacaktı.

Laiklik din ve vicdan özgürlüğü olduğuna göre, inanç gereği türban örtmek engellenmemeli.

Halkın çoğunluğunun oylarına mazhar olduğuna göre yaptığı her şeyi halk istiyor demektir. Milli irade buydu.

Atatürkçüler, Atatürk üzerinden prim yapmaya çalışıyorlardı ve Atatürk'ün değerlerinin bekçisi onlardı.

Türk Milleti demek faşizmdi, doğrusu Türkiye halkları olmalıydı.

Basın özgürlüğü demek, öyle tamamen özgürlük değildi. Bitaraf olmak bertaraf olmaktır.

Demokrasi ve laikliğin teminatı asker değil onlardı.

Nihai amacı İslami temellere dayanan bir rejim kurmak olan siyasi görüş, İslamiyeti hep öcü gören batı tarafından niçin desteklendi?

Batı, hinduizme, budizme, şintoizme, sihizme düşman mı ki İslamiyete düşman olsun? Tam tersi, insan sevdiğiyle(?) uğraşmış, ülkeler de öyle. İslam devletleri batının en tasvip ettiği yönetimlerdir. İslam coğrafyası kendiyse barışık olmayan karakteriyle batı için paha biçilmez bir kaynak ve pazardır. O yüzden, batı, İslami toplumları özellikle, ayrışan küçük değerler, mezhepler bazında hep destekler.

Aynı sebepten, Türkiye'yi demokratik ve laik bir cumhuriyet olmaktan çıkarıp, Ortadoğu İslam potasında eritmekten sayısız menfaat beklemektedir. Bu yüzden İslamiyete düşman gibi görünerek, tepki yayılmasını destekler. Bu periyotta İslamiyet karşıtı söylemler ve kışkırtmalar (karikatür krizi gibi) tarafgirliği artırır.

İslami temellere dayalı bir rejimin en kuvvetli düşmanı etnik yapılardır. Bunun için Türk Milliyetçiliği yıpratılmalı, bitmek üzere olan PKK terörü "kürt açılımı" gibi bir etnik canlandırmayla yeniden hızlandırılmalıydı. Gerekirse, dini hassasiyetleri de batıdaki gibi fanatik olmayan ve çeşitli olan bu bölge, gözden çıkarılmalıydı ki, hem rejime fiilen köstek olmasın, hem de Türklüğü hep diri tutan Kürtçülük meselesi saf dışı kalsın, böylelikle Türk milliyetçiliğinin yerini İslam milliyetçiliği alabilsin. Tarihte Türk adını taşıyan ikinci devletin kurucusu Atatürk de elbette Türklüğün omurgası...Hatta Arap kültürünün yüzyıllarca süren etkisine rağmen kaybolmamış Orta Asya destanları bile kirletilmeliydi.

Toplum mühendisleri çok iyi çalıştılar.

Halk her zaman mazlumdan yana olmuştur. Mazlum edebiyatı ana kolonlardan biri olmalı, her gün olmazsa bile gün aşırı hatırlanmalı.

Halkın acıma duyguları üst seviyededir. Öyleyse can alıcı noktalarda ağlanmalıdır.

Halk kanun kitap bilmez, okumaz. Baskın olan haklıdır. Külhanbeyi duruşu ve iyi bir hatiplik halkın tam

aradığı şey.

Basında ve sokak hayatında, fikir özgürlüğü ve tartışma perdesi altında, milli değerler ile modern hayata dair değerler sorgulanmaya, törpülenmeye ve aşındırılmaya başlandı. Şüphelendir, boşalt, yenisini koy, benimset (kabullendir) döngüsündeki beyin yıkama faaliyeti bertaraf olmaktan çekinen medya sayesinde kolayca sahnelendi.

Muhafazakar toplumun karşı çıkmayacağı konulardan başlayarak cumhuriyet tarihi ve edinimleri değiştirilmeye başlandı:

Organize alkol yasaklamaları,

“Türban bir realitedir”, “Kürt sorunu bir realitedir” açıklamaları,

İslam kimliği üst kimlik olmalıdır yorumu,

“Mecliste askerın yeri yok” çıkışması,

Alevi ibadetgahları, kadınlara cami yapılması, İstanbul’da kıymetli bir yeşil alana cami yapılması tartışmaları,

Kaçak Kur’an kursları ve cemaat/tarikat yurtlarına göz yumulması,

Yeni türbeler türemesi ve diyanetin sessizliği, gelenek yakıştırmaları,

Dini motifli ve devlet televizyonlarında İslami, ecnebi isimli televizyonlarda ise Hristiyan kültüründen gelen metafizik dizi ve filmlerdeki artış,

Dolayısıyla ve ayrıca şifreci, kahin ve falcılara rağbetin artması,

Alternatif tıbbın modern tıbbı, şifalı otların eczacılığı sorgulatacak seviyede yaygınlaşması,

Atatürk’ün özel hayatına dair yıpratıcı tartışmalar,

Bayan çalışanların kıyafetleri üzerine tartışmalar(kıyafet yönetmeliği yokmuş gibi)

TSK ve çalışanlarıyla ilgili negatif haberlerin uzun süre gündemde tutulması,

Kötü haberleri “burası Türkiye” sloganıyla sunarak Türklüğün aşağılanması,

AB uyum yasalarının gölgesinde iktidarın ideolojisini ve menfaatlerini destekleyen yasaların çıkartılması,

Hukuk hatalarının vicdanları yaralayacak şekilde sergilenmesi ve hukuk sisteminin meşruiyetinin tartışılır hale getirilmesi,

Eğitim sisteminde zırt pırt değişiklik yaparak çorbaya dönüştürülmesi ve köklü bir değişim için zemin hazırlanması, özel okullar ve dersanelerle, güya anayasa tarafından korunan “tevhid-i tedrisat” kanununun yok sayılması,

Vatandaşlık şuuru ve davranış geliştirme yerine kazanç(puan) odaklı bir eğitim,

Kadına yönelik suçlarda kaplumbağa tepkisi göstererek, modern yaşamın simgesi kadını baskılamak,

Dini kutlamalardaki artış, cuma tebrifatına kadar yaygınlaşma,

Televizyonlarda bilgi ve yetenek yarışlarının yerini şans oyunlarının alması, yarışmacıların dilendirilmesi sonucu emeğin, yerini ajitasyon ve şansa terk etmesi,

Devlete ait varlıkların satışı ve bazı belirsiz kaynaklardan elde edilen para ile üst yapı yatırımları ve makyajla ekonominin şahlanmış görünümü,

Minimal ama can alıcı, özellikle sağlık alanında , atılımlarla göz doldurmak,

.....

İslami bir rejim arzusuna rağmen, makyevalist bir yaklaşımla, köprüyü geçene kadar kilisenin desteğini

de reddetmediler.

Kiliseler açılımından istifade eden iki güç var.

Birincisi din etkin bir yönetim isteyen hükümet. Radikal kesimlerde, dini kutuplaşmayı keskinleştirmesiyle birlikte, ılımlı ve özgürlükçü kesimleri de saflarına çekmiştir. Böylelikle hem gerçek politikasını gizlemiş, hem kararsızları yanına çekmiş, hem de yalan inanılabilirliğini artırmıştır. Bunun devamı, koyu Ortodoks Gürcistan'la neredeyse sınırları kaldırıp, etkisi henüz kaybolmamış kilisenin Doğu Karadeniz'de at koşturmasına çanak tutmaya kadar varacaktır.

İkinci olarak, Sömürge senarist ise, daha sonra demokrasi getirmek üzere, İslamlaştırmak istediği coğrafyanın, yönetimini gaza getirirken, ileriki emellerinde kullanacağı dini yapıyı medeniyetler beşiğine yatırmaktadır. Belki Pontus'un canlandırılması, belki de federatif ya da özerk bir Laz oluşumu.

Hepsinden önemlisi bunlar gerçekleşirken geçecek uzun yıllar boyunca oluşacak pazar ve karışacak bölgenin altında yatan zenginlikler.

Sömürge aynı zamanda, desteklediği İslam politikasıyla Türklüğü baltalasa da, olası Turan hareketlerine karşı Türki Devletlerin arasındaki fiziki tamponu güçlendirmek ve yeni bir oluşumla çeşitlendirmek istemektedir. Aynı, desteklediği rejim değişikliğinin, rejimdaşı İran ile fiziki temasını koparacak bir kürt oluşumunu da desteklediği gibi...

Rejim çılgınlığı uğruna, sömürgecilerin yıllar önce ortaya koydukları siyasi haritanın hayata geçmesine ya gaflele ya kasten göz yumulmaktadır. Kuzeyde arzuyu şayan Pontus, olmazsa bir laz oluşumu. Doğuda şımartılmış bir Ermenistan ve Kürt oluşumu. Güneye de Hatay'da, "Yetmez ama evet"çiler için, şimdilerde göçlerle doldurulup tohumları ekilen muhtemel bir Süryani Arap oluşumu...

Kim bilir, belki de çıkma bir uçak gemisi alıp, Kıbrıs'tan da vazgeçeriz.